

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Manuscripta Rhenaugiensa - Cod. St. Blasien 33 bis 37

[Pars I] - St. Blasien 33

Hohenbaum van der Meer, Moritz

[Südschwarzwald, St. Blasien], [2. Hälfte 18. Jh.]

Siegel Rheinauer Urkunden mit Erklärungen von Schmidfelds Hand

[urn:nbn:de:bsz:31-46488](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-46488)

N. 1.
a. 858.
Al. 7.

Tabula I.
Sigillum Ludovici Germanici Diplomati
impressum ex cere alba, caput ipsius Regis
exhibet, ut videtur, glea sectum, nisi per
compressionem cere capilli fuerint deleti;
Inscriptio pariter ferme deleta est, una vel
altera excepta littera, quae indicat, ita esse le-
gendam: XPE PROTEGE HLVDVICVM REGEM.
Diploma ipsum pergamenum in latitudine duos
pedes habet et pollices quatuor, in altitudine
pedem unum cum 9. pol. continet confirmatio-
nem foundationis a Volvno Restauratore factam.
Sigillum habetur in dipl. Tiquerinis apud Mabill.
de re diplomat. Caroli M. et Ludovici Pij, cum
simili inscriptione.

N. 2.
a. 870.
Al. 8.

Sigillum ejusdem Regis ex cere fusca, faciem ex-
hibet ex rudiori arte formatam capillis crispis:
pectus videtur loricatedum. Ex litteris, quae distin-
qui satis clare possunt, patet legendum esse:
LVDOVICVS REX. Hoc diplomate totam ferme
Cleggoriam Rex Monasterio donavit.

N. 3.
a. 995.
Al. 12.

Sigillum Ottonis tertij ex cere fusca, cui tamen
aliquod velum tenue superinductum erat, ut in posteris
sequentium temporum: fractura aliqua integritas nihilominus
servavit litteras. Diploma pedem unum et novem pollices
cum dimidio in latitudine habet, altitudo quinque pollicibus
depressior est: restituit Otto hac Charta Muzio Ferram
ab Epō Constantiensi usurpata.

N. 4.
a. 1023.
Al. 13.

Sigillum S. Heinrici Imperatoris donantis Muzio pra-
edium Weissenburg. Materia conformis est precedenti
Sigillo, quod tamen magnitudine superat, totumque Cesarem
refert: caput diademate fuisse redimitum haud obscure
cernitur, quod a pictore hic ferme neglectum: sicut et
ordo sigillorum inversus. Diploma pedem unum tresque
pollices, cum dimidio in latitudine habet, altitudo medio
in pollice depressior.

458

IP
CORV

3

795

119

6.

TAB. I.

1.

656

2.

870

4.

13

1023

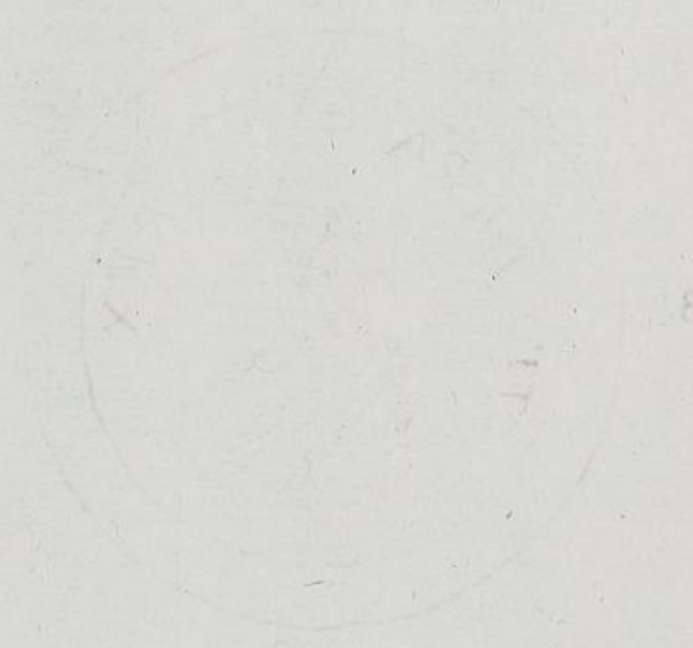

3.

12

995

TAB I

II. 1811

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a list or index.

Main body of faint, illegible handwriting, appearing to be a list or index.

Lower section of faint, illegible handwriting, possibly a continuation of the list or index.

Tabula II.

- N. 1. Sigillum Ludovici Regis Germanici multo melius conser-
 a. 870. vatum, cujus inscriptio clara: videri posset ab alijs
 Ai. 95. diversum: credibile tamen est, idem esse cum illo, quod
 Tabula precedenti N. 1. ad annum 858. exhibuimus,
 sed cera nonnihil compressa. Ceterum ipsum Diplo-
 ma pariter Originale duplicatum est donationis
 Reggoviae, abbreviatum tamen, omissa specifica
 mentione locorum.
- N. 2. Sigillum Ottonis II. ex cera fusca velamine
 a. 974. leni obducta, integre conservatum. Diploma
 Ai. 11. altum est pedem unum, et septem pollices, latum
 prope duos pedes. Confirmat in eo Imperator
 Nuzio privilegia ab Antecessoribus concessa.
- N. 3. Sigillum Henrici IV. Imperatoris restituentis
 a. 1007. Mucium in pristinam libertatem. Materia
 Ai. 15. precedenti Similis: ipsum tamen Sigillum magis
 ex parte confRACTUM est: discerni tamen substan-
 tialia probe possunt. Vel ex his tribus Sigilli
 progressus formae cum tempore notari potest
 dum Saeculo nono, solum Caput, idq. nudum, Sa-
 culo decimo figura usq. ad lumbos, jamq. Imperi
 Insignibus ornata, Saeculo deniq. Undecimo
 integrum corpus throno insidens exhiberetur.

TAB. II.

ii

2.

95.

974.

1.

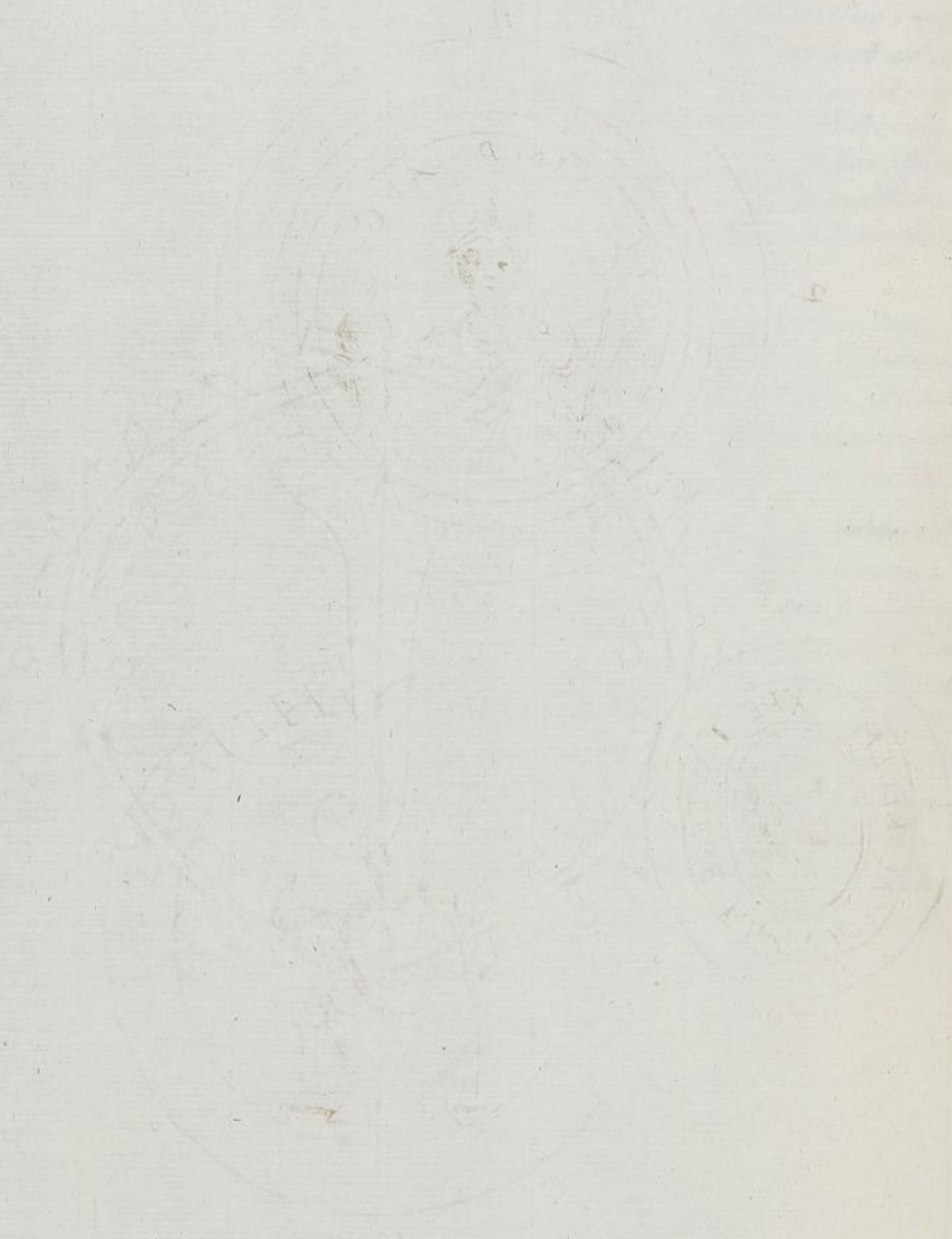
870.

1067.

II.
 manici nulli
 ara: pideri
 ff, idem est
 annum 858. ca
 a. Careum ip
 plicatum e
 ampa, omi
 cera fusca
 on servatum
 Septem p
 rimat in
 tece sori
 mperato
 bertaten.
 m tamen
 di fieri
 sed ex
 mpoze
 apud, id
 d lum
 lo deniq
 infidens

JAB II

III

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs within a rectangular border.

Tabula III.

- N. 1.
A. 1126.
Al. 17.
- Sigillum Honorij Papæ Secundi plumbeum, inter
nostra sigilla primum pensile ex rubro quodam quo-
dam filo serico. Utraq; pars hinc exhibetur; quod
verò dextrum latus occupet. S. Paulus, eundem ad im-
-peritiam primi artificis referunt. Bulla pedem unum
et tres pollices alta, sed sequi pollicem angustior est.
Confirmantur in ea privilegia Muzij.
- N. 2.
A. 1208.
Al. 18.
- Sigillum Ottonis IV. raurum, ex cera fusca, pendet ex filo
serico supero. Diadema in capite vix apparet; et licet
extremitatibus fractum sit, cernitur tamen littera O.
et syllaba STG. quibus Otto Augustus significatur.
Roborat Diploma conventionem cum Keenkingensibus
Advocatis.
- N. 3.
A. 1241.
Al. 21.
- Bulla aurea Frederici II. ex duabus laminis aureis
sibi coherentibus constans, quas pertransit filum tenue
sericum flavo coloris. Maxima privilegia hoc Diplo-
-mate asseruntur Muzio, quod altitudine uno pollice
duos pedes excedit, latum est uno tertium pede, et quatuor
cum dimidio pollice.
- N. 4.
A. 1298.
Al. 3.
- Sigillum Heinrici Epi Constantiensis, pendulum ex
serico pergameni, sicut reliqua fere omnia. Adest
in duabus partibus ejusdem anni, quibus incorporatus
Muzio Parochia S. Nicolaj in monte.
- N. 5.
A. 1374.
Al. 24.
- Sigillum Viri Nobilis Joannis de Roseneg, Prae-
-fecti Austriaci in Turgovia. Simbolum, non verò
figuram hominis refert, ut alia hucusq; quam con-
-suetudinem diutissime retinuerunt Ecclesiastici,
-saeculares verò non nisi Reges. Porro duplex leo
gradens insigne est Comitatus Sibirgici, cui
magnam partem praeebat Turgovia, etiam ante
-quam ad Austriacos devolveretur. Cinulus in
hoc sigillo factus has tantum litteras exhibet:
NIS TVR: id est: Joannis Turgoviae et. Non itaq;
ejus familiae, sed officij sigillum erat, quo uti-
-bantur Nobiles, dum adhuc proprio carebant.

1208
otto IV.

TAB. III.

J.

1126

B.

=

1241.

18

2

4

1208.
otto IV.

5.

338
128

TAB. III

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and the angle of the page. Some words are difficult to discern but appear to be in a historical or scientific context.

Tabula IV.

- N. 1.
a. 1363.
A1. 23. *Sigillum Rudolphi IV. Ducis Austriae, Styriae, et Carinthiae, quod tribus scutis designatur. Primum est, quod interius rubro colore tinctum est, licet alias ex cera fusca constet. Praemunitur illo Munerum a iudicibus alienis.*
- N. 2.
a. 1375.
A1. 25. *Sigillum Leopoldi Ducis Austriae, cum quinque scutis, quorum tria in superiori sigillo habentur additis duabus aquilis, quarum una Carnioliam, altera Tyrolim demonstrat.*
- N. 3.
a. 1425.
A1. 32. *Bulla Martini V. Papae confirmantis Monasterio privilegia. Plumbum satis grossum et recte pendet ex funiculis sericis rubri et flavi coloris.*
- N. 4.
a. 1457.
A1. 37. *Sigillum Sigismundi Ducis Austriae, cui adduntur insignia Carinthiae et Tyrolis.*

TAB. IV.

3.

32.

4.

342
139

TABLA

LIBRARY

[Faint, illegible handwriting throughout the page]

Tabula V.

- N. 1. *Sigillum Capituli Renaugiensis Monasterij. Exstat hodie dum*
 a. 1306. *originale in serinio tribus clavibus apertissimo, eorum usi sunt nost*
 Ol. 2. *rates adhuc saeculo proxime elapso: adeo profunde excavatum*
est, ut non nisi cera molli excipi possit.
- N. 2. *Sigillum Heinrici Abbatis Renaugiensis, quod ex eadem cum*
 a. 1306. *praecedenti sigillo Charta pendet, qua Ita Benefactrici ad dies*
vita ceditur decima in Martelen.
- N. 3. *Sigillum Berktoldi Abbatis Monasterij S. Blasij, continet comu-*
 a. 1307. *tationem cujusdam hominis propriij.*
 giv. 6.
- N. 4. *Sigillum Gerhardi Epi Ecclesiae Constantiensis, confirmat dotatio-*
 a. 1310. *nem altaris S. Blasij.*
 ci. 5.
- N. 5. *Sigillum Heinrici Abbatis S. Truperti. Charta comutationis*
 a. *hominum propriorum caret notis Chronologicis, et forte paulo*
 giv. ii. *junior est, idiomate Teutonico concepta.*
- N. 6. *Sigillum Abbatis Monasterij Heremitarum: Nomen abruptum,*
 a. 1327. *sed procul dubio legebatur Johannes, qui hoc tempore Einsidlen-*
 BV. 7. *sibus praeeat. Confirmat donationem Rudolphi a Raidegg*
Scholarum praefecti. Ceterum in Abbatum sigillis tonsura in
sumo vertice lata, distincte apparet, defluentibus cinum capillis.

TAB. V.

= 2

4.

6.

346
136

Tabula VI.

- N. 1. a. 1320. gw. 13. Sigillum ampulum Joannis I. Habsburgo-Lausenburgerici, qui feminam propriam Muzio cedit.
- N. 2. a. 1352. M. 2. Sigillum majus Scaphusianum, quo roboratur emptio Advocatae in Altenburg, quam Muzio vendit Rudolfus de Tengen nomine uxoris. N. 3. Sequentia tria sigilla hac eadem ex Charta pendent.
- N. 3. Sigillum Heinrici Comitis de Tengen, advocati Catharina de Keenkingen uxoris Rudolfi.
- N. 4. Sigillum Frederici de Randenburg, Sculteti Scaphusiensis.
- N. 5. Sigillum Rudolfi de Tengen mariti praefatae Catharinae.
- N. 6. a. 1328. Ew. 2. Sigillum Diethelmi de Weissenburg: littera circumscripta sunt fracta, quod enormius contigit alteri sigillo Conradi fratris praefati Diethelmi: cedunt decimas Ecclesiae in Ezing.
- N. 7. a. 1345. Bv. 9. Sigillum Abbatis nostri Hainrici, quo confirmatur emptio a Conventu facta cujusdam praedij partialis.
- N. 8. Sigillum civitatis Altenaugiensis fractum pendet ex eadem Charta mox relata, quod infra integrum recurret, et hodie in Secinio civitatis asservatur.

TAB. VI.

350
140

LIBRARY

[Faint, illegible handwriting]

Tabula VII.

- N. 1.
a. 1359.
CIII. 4. Sigillum Hainzeici Episcopi Constantiensis: desistit à primis precibus preteritis. In superiori parte conspicitur imago B. V. Mariam gestantis.
- N. 2.
a. 1302.
VI. 5. Sigillum Joannis II. comitis Habsburgo-Lausenburghici, qui cum fratribus suis liberè Muzio cedit dominium diocesis in Molendinum in Ober-Martelen.
- N. 3.
Sigillum Rudolphi comitis de Habsburg ex ipdem litteris pendens.
- N. 4.
Sigillum tertium ejusdem Martae Godefridi comitis Habsburgo-Lausenburghici.
- N. 5.
a. 1303.
XIV. 18. Sigillum Joannis comitis de Froburg Praefecti Lucis Ruszic, cujus nomine comutationem hominis proprii firmat. Signa sunt Froburgia.
- N. 6.
a. 1375.
KI. 9. Sigillum Hainzeici de Aitlingen, Abbatis Muzij Rhinang. Primus est, qui cognomen suum apposuit: quin et ad pedes ejus visuntur quaedam ejus insignia gentilitia: caput Ham magnum, et altum est, ut videri possit mitratum. Ceterum hac carta firmat emptionem cujusdam pecinae factam à Frederico de Erzingen Conventuali Monacho Rhenaugiensi.

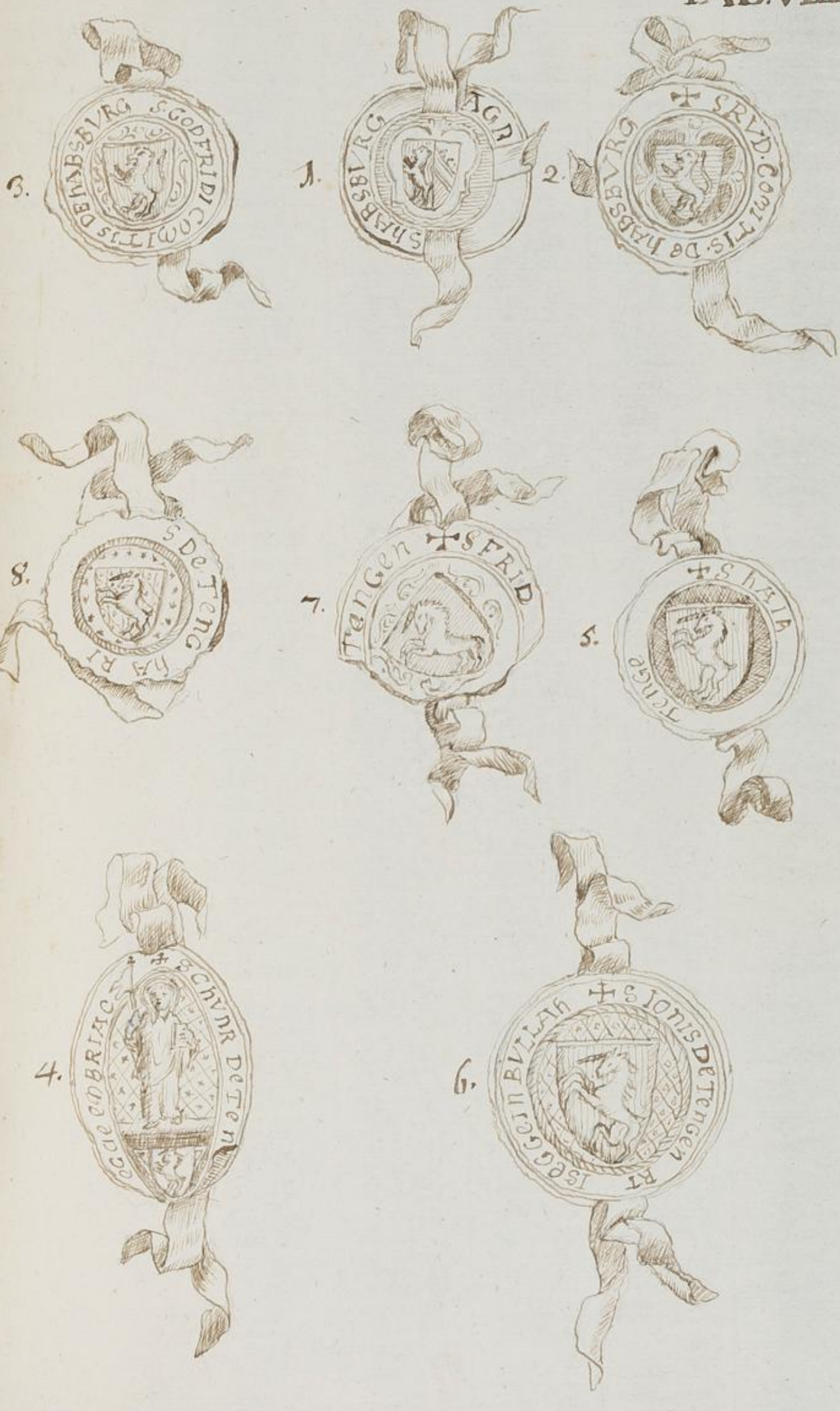

TAB.VII.

144

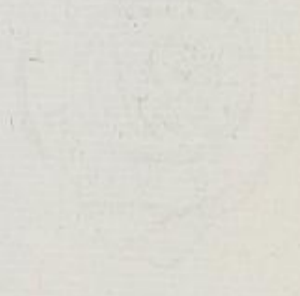
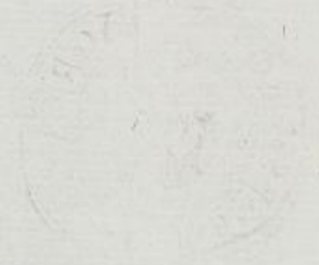
TAB. VIII.

VII.
 Habsburgia filia hanc
 accepit pro calido
 mari sequit. Sciam
 possit. Has parte
 tim pro parte de
 in hunc exaction
 ad hoc factum
 dum Louis II. hanc
 hanc Rudolf. hanc
 in in hanc
 cessit hanc
 tionem in hanc
 in hanc
 hanc hanc
 hanc hanc
 hanc hanc
 hanc hanc
 hanc hanc

148
841
258

T/B/M

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Tabula IX.

N. 1.
a. 1386.
Kl. ii.

Sigillum Conradi de Aitlingen Sculteti Rhenaugienfis, quod diversum est ab eo, quod R.^{mus} Bernardus huic familiae appingit: Signum inferius convenit cum eo, quod supra in Sigillo Abbatis hujus gentis observavimus. Remittitur hac Charta controversia Monasterio decidenda; unde non solum Sculteti, sed etiam annexum habet

N. 2.

Sigillum Civitatis Rhenaugienfis integrum, quamvis non Civitatis, sed Civium inscribatur.

N. 3.
a. 1397.
Ol. 9.

Sigillum Abbatis nostri Conradi ex familia nobili Majer de Sestetten, cui caput asini pro insignibus fuit, hic vero ad pedem medietas superior totius animalis exhibetur. Nizum porro etiam in hac inscriptione alias Latina, nomine Teutonice compositum inscribi, scilicet, *curesel*: confert hac Charta feudum in Hartshawen Feiderich de Wälskut, quod habuerat Sneveli de Scafsusen.

TAB. IX.

2.

=

1.

3.

362
152

LIBR

[Faint, illegible handwriting throughout the page]

Tabula X.

- N. 1.
A. 1396.
GIV. 27.
Sigillum Rudolphi Abbatis S. Joannis in valle
Turae: comutatur homo proprius.
- N. 2.
A. 1403.
O1. 12.
Sigillum Abbatis nostri Conradi, in quo Singulare
est, quod ad pedes non compareant signa gentilitia
ipsius Abbatis, ut in sigillo Superiori, sed Salmo,
quem piscem ad initium hujus seculi pro insignio
Monasterij nostri adoptatum fuisse ex hoc ipso consta-
tum cum antea non occurrat. Cetera sunt pariter feu-
-dales ejusdem rei, eidemq; personae, sed non eodem
anno data à Conrado de Gisingen.
- N. 3.
A. 1413.
Z1. 11.
Sigillum Burchardi Majer de Jetteten, nomine Nicolai
Celergerw, qui feudum à Monio accepit in Glatfelden.
- N. 4.
A. 1425.
DIV. 2.
Sigillum Margaretha de Bettmazingen, quae rem Eccl-
-siasticam cum decimis in Jetteten Monio donavit.
- alia tria sigilla ex eadem Carta pendunt, quorum pri-
- mum est Civitatis Scaflhusiana. Superius positum
- alia sunt
- N. 5.
N. 6.
Fenzici de Erzingen, apertum exhibens.
Joannis Adalrici de Tetlingen
- N. 7.
A. 1427.
DIV. 5.
Sigillum Joannis Abbatis Monasterij in Aein, quod
rubra cere impressum est, super flavam, inducta.
- Exhibet precedentis donationis executionem apstca

TAB. X.

366
156

177

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Tabula XI.

- N. 1.
a. 1430.
XIV. 9.
Sigillum Conventus Sanctimonialium in Paradiso: S. Franciscum representat vestem Sacram S. Clara porrigentem. Littera continent venditionem censuum et decimarum in Wilgisbach Illuzio nostro factam.
- N. 2.
Sigillum Abbatis Omnium Sanctorum in Scahusio: pendet ex iisdem litteris. Initium inscriptionis legi non potest, definit tamen in haec verba teutonica: *Abbt zu altschilgen* ad pedem duo Scutula cernuntur, quorum prius habet insignia Monasterij, alterum Civitatis.
- N. 3.
a. 1428.
XI. 6.
Sigillum Ottonis Epi Constantiensis rubra cera obductum Charta continet conventionem cum Truchsesio de Piesenhoven ratione Teuticken.
- N. 4.
a. 1434.
AI. 33.
Sigillum Joannis comitis de Tupsen, Landgraviij in Stutingen adeo compressum, ut figura distingui nequeat: Charta ampla exhibet compromissum cum Comitissa Ursula et. primum Sigillum idem est, ac Superius Epi Ottonis, secundum est praesens, reliqua sequuntur:
- N. 5.
Sigillum Caspary de Cingen, nomine equestris ordinis in Hegovia.
- N. 6.
Hugonis Abbatis nostri: mitra quadam in capite prominet, sed quae cornua habet elatiora instar mitrae, quae appingitur Pontificibus veteris testamenti: ad pedem Scutulum forte gentilitium decisum est; in alio Sigillo videtur Rosa.
- N. 7.
Sigillum Heinrici de Almenshoven de Ymendingen fratris germani Hugonis Abbatis.
Ultimum Sigillum hujus Partis primum est Septis Tabulae

TAB. XI.

=

in Paradiso. S.
Tunc portigra
decimatum in
Cassius: post
legi non pot
aliter religio
sua habet in
na una obitu
S. de S. de
adpari in h
priet: Chro
Sola est. p
Secundum g
p. in h
a m. q
ad p. h
m. q
m. q

160

T/R/V

117

Tabula XII.

- N. 1. a. 1434. Al. 33. Sigillum Heinrici de Almskoven de Neunburg, cognati Abbatis nostri Hugonis, quod ultimum pendet ex Charta precedenti Tabula descripta.
- N. 2. a. 1435. Ol. 17. Sigillum Abbatis nostri Joannis Xumbae, quod cognoscitur per scutulum ad pedes jacens cum littera K. exprimit, adjectis duabus stellulis. Litterae sunt feudales.
- N. 3. a. 1440. Ym. 9. Sigillum Beringeri de Hoehenlandenberq: Feudum recognoscitur acceptum a Nicolao de Sulz Administratore Abbacia Rhenaugiensis, et Tutore Landgraviatus Reggovic.
- N. 4. a. 1440. Bl. 36. Sigillum Joannis Epi Constantiensis, et Administratoris Cuiensis: pendet ex Instrumento Confirmationis Sancti Justiniani.
- N. 5. a. 1447. Za. 12. Sigillum Ursulae Comitissae Sulzensis, nate Haburgensis, quae gentes in scuto diviso bene discernuntur, licet inscriptio vix legi possit: oppignorationem quamdam firmat, cui sequentia quoque sigilla appensa sunt.
- N. 6. Sigillum Alvici comitis de Sulz filij praedictae Ursulae. Alterius filij Rudolphi sigillum decidit.
- N. 7. Sigillum Heinrici Rodolf de Jestetten, pendet ex eadem Charta.
- N. 8. a. 1448. Ol. 20. Sigillum Eberhardi Abbatis nostri: Feudum in Hahausen et Ezzingen concessit Heinrico de Sulz huiusmodi in iura In Grossbach Odreris. Ad pedes iterum Salmo Rhenaugiensis comparatur.

TAB. XII.

374
164

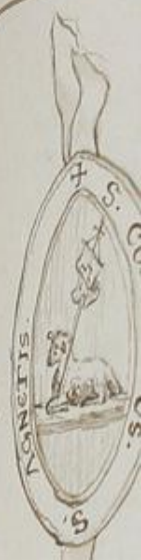
L.P.M.

III

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Tabula XIII.

- N. 1. *Sigillum conventus Sanctimonialium in Scaphusa.*
A. 1450. *Feudum recognoverunt duarum partium decimarum in*
O. 21. *Wipwil. additur eidem Charta alterum*
- N. 2. *Sigillum Magistrae ejusdem Monasterij, sed inscriptio*
penitus compressa est. Ceterum figura Agni et S. Agnetis
in memoriam revocat praclarum et auro super violaceo
colore fulgens Antependium, quod ea illo Mincio ad nostrum
pervenerat, modo laceratum.
- N. 3. *Sigillum Nicolai Abbatis nostri conferentis feudum quon-*
dam: *pedibus propria calcant insignia*
- N. 4. *Sigillum Abbatis nostri Laurentij de Rischach conferentis*
A. 1479. *feudum conzudo a Waldkirch, quod habuerat Henricus*
O. 30. *de Sulz; gentilitia ejus unacum Salmone pedibus subsun-*
Ceterum nulla apparet mitra, quam et hodie frustra qua-
sivi auct. Dr. Dr. Dr. nisi hactenus perisse velis: Dona-
venturae insignia ibi mitra teguntur. Cera hujus sigilli
est rubra.
- N. 5. *Sigillum Joannis Conzadi Abbatis nostri impressum est*
A. 1493. *rubro colore litteris patentibus papiraceis, quibus ab-*
C. 16. *sentiam suam exclusat Congregationi habitae Hirsburgiae*
gentilitia propria exciderunt, perstante adhuc Salmone.
- N. 6. *Sigillum Abbatis Heinrici de Mandach rubrum, jam*
A. 1513. *nostris temporibus conforme, a quibus tamen contenta*
Bl. 55. *hujus chartae abluunt: nam fatetur Abbas unacum*
conventu se recepisse a P. Joanne de Jessthen conventual.
70. f. ca. lege, ut singulis annis reddantur 6. f.
additur quoque sigillum capituli in cera alba, quod idem
omnino est, quod Tabula V. N. 1. exhibetur.

1.

=

2.

3.

4.

5.

6.

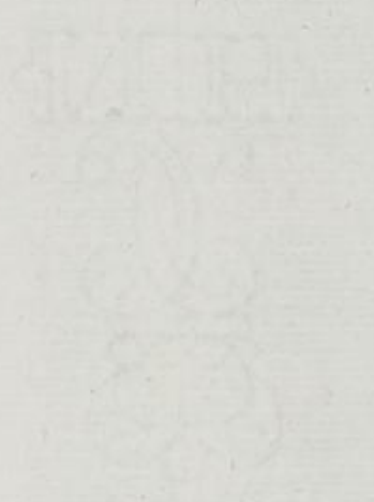

Faint handwritten text in the left margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.

378
169

1774

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Tabula XIV.

- N. 1.
a. 1332.
in Cod. Dipl.
n. CIII.
Sigillum Ludovici Baroni, Imperatoris, quod detractum
modo est à Diplomate Civibus Rhenaugiensibus dato,
quo jus Nundinarum hebdomadarum conceditur.
Spectare in hoc licet, in quam magnitudinem et laborem
paucatim exceverint Regia Sigilla, habet ea parte
aversa Aquilam simplicem figura minori; quod forsitan
et in ceteris Regijs Sigillis contingit, quae Cassis inclu-
di solent.
- N. 2.
a. 1436.
Sigillum plumbeum Concilij Basileensis confirmantis
privilegia Monasterij.
- N. 3.
a. 1455.
Al. 40.
Sigillum Ludovici Ludovici causarum Auditoris,
instrumento contra Sulzenses adhærens.

387
174

TAB. XIV.

1.

2.

3.

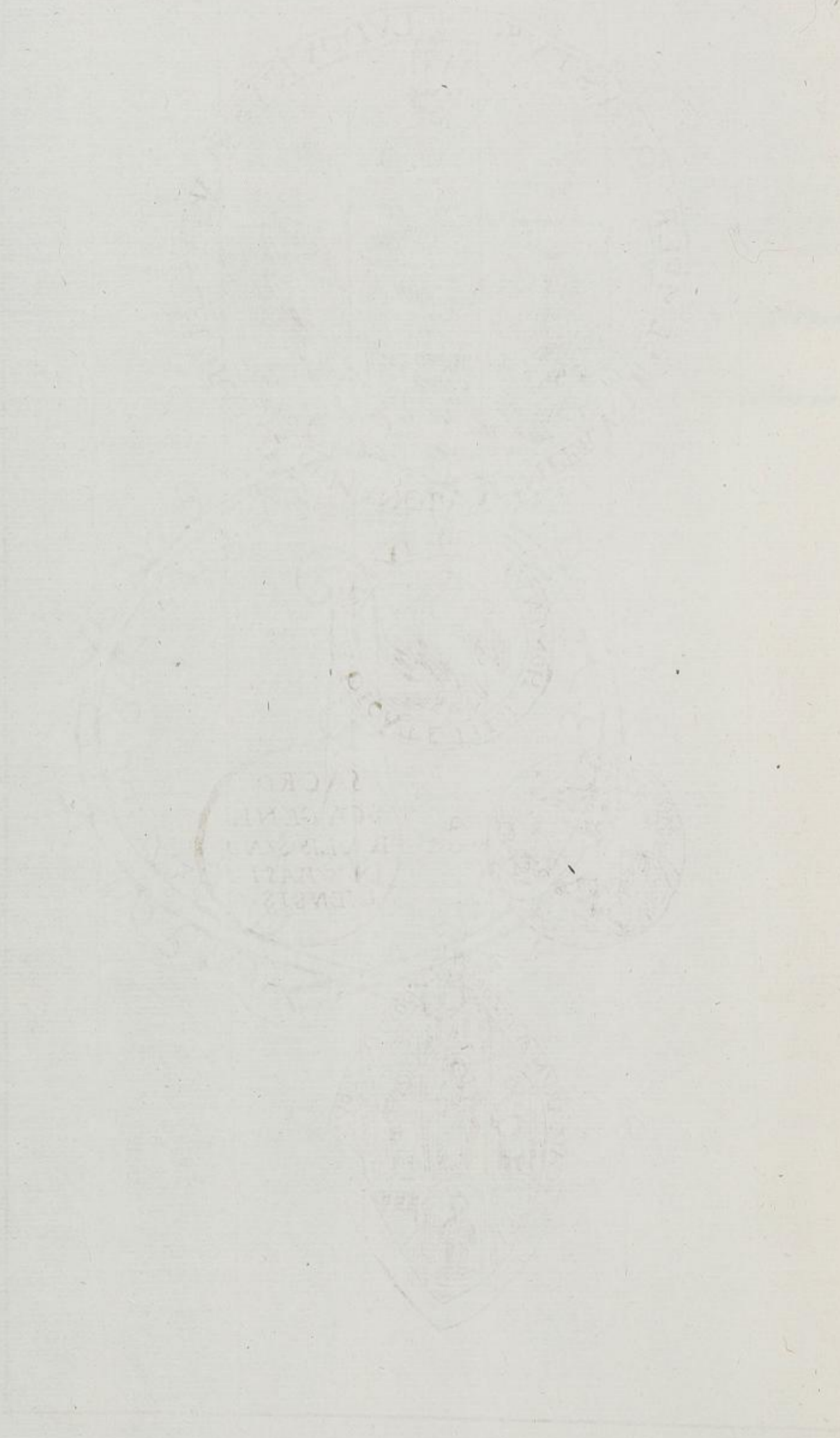

382

143

LEHAT

80

383
1798

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

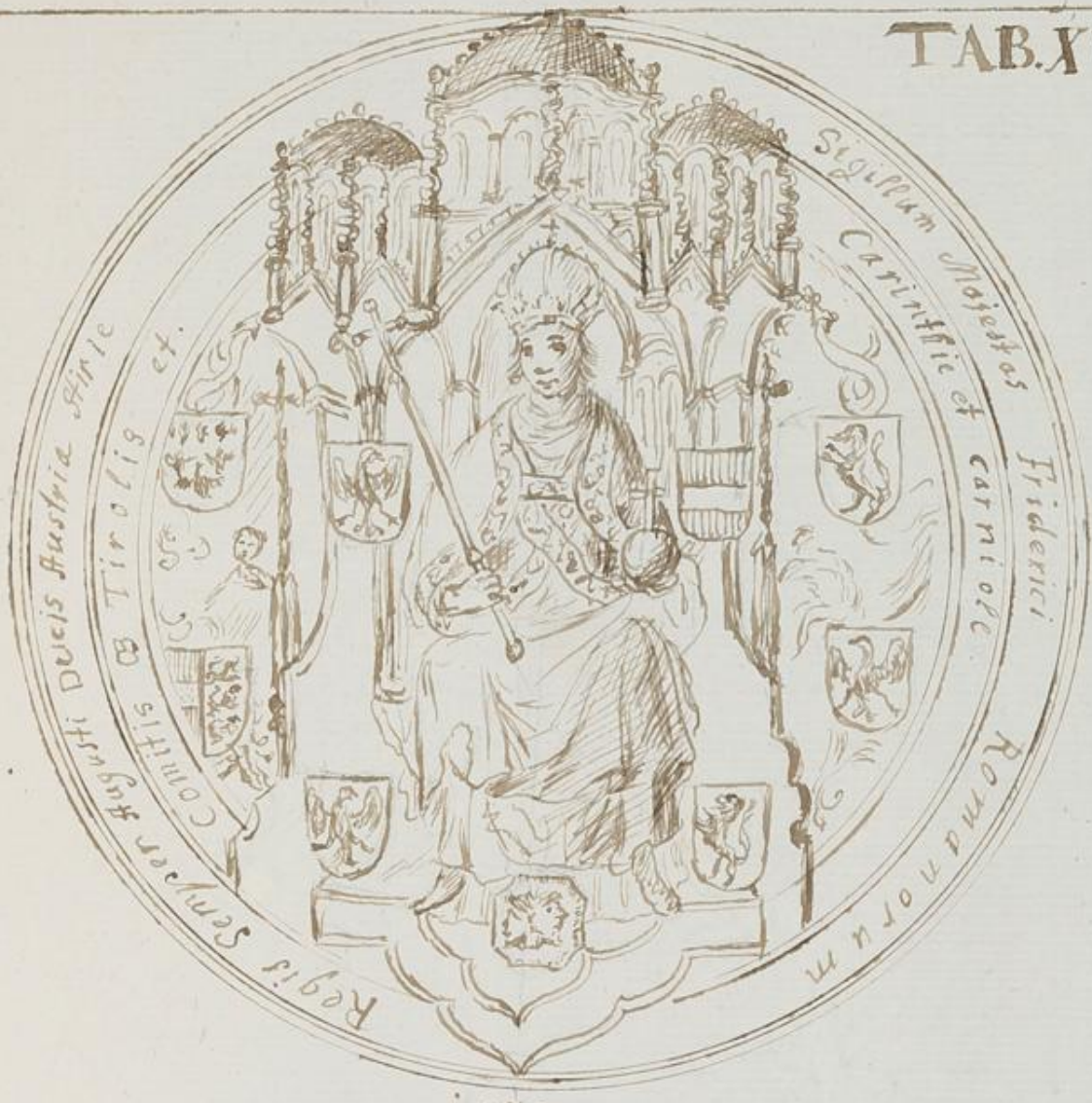
Tabula XV.

N. 3.
A. 1442.
Al. 34.
Sigillum Frederici Imperatoris confirmantis privilegia Muzij. Ex utroque latere octo videntur scuta, inter quae tres Aquilae Bohemiam, Caenioliam, et Tyrolin designant: duo leones, quorum unus Auziam, alter ditionem Vinetiae refert: scutum Caenioliae perpendiculariter dividitur: reliqua duo scuta Austriam inferiorem et superiorem designare videntur: ad pedes in cerea cubra super impressa conspicitur duplex facies: Austria praeter fasciam albam in area cubra, etiam novem volucres in altero scuto habebat.

N. 2.
A. 1415.
Al. 27.
Sigillum Sigismundi Imperatoris confirmantis privilegia. Scutum a dextera superius Alzaviam, inferius Bohemiam designat: duo scuta ex altero latere Hungariae insignia sunt: ad pedem dextrum jacet scutum Auziae, ad sinistrum tria Leopardorum capita Palmatiam significant. Inscriptio litteris Gothicis simili et aequo ductu formatis legi a me via potuit.

TAB. XV.

1.

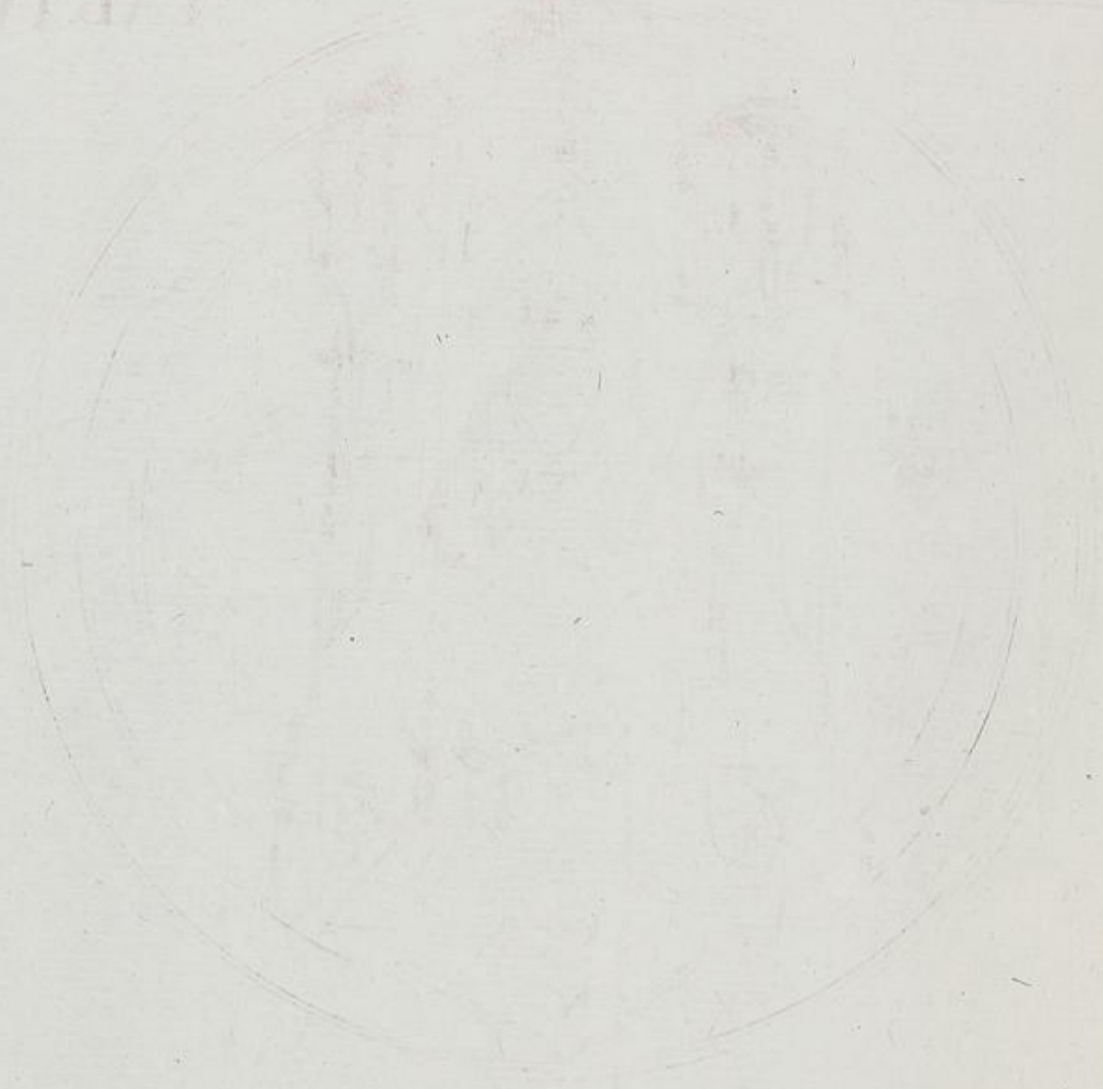
1442

2.

386
146

TABLE

302
177

177

[Faint, illegible handwriting]

Tabula XVI.

- N. 3.
n° 1487.
Al. 42.
- Sigillum Maximiliani I. Imperatoris confirmantis privilegia Alti^{or} privilegia. Primum est inter Regia, quæ non effigiem ipsius personæ, sed sim-
bola duntaxat Regnorum præferunt. Aquilam mediam licet simplicem intelligere convenit Romanum designare imperium: à dextera visitur in sine Austria, à sinistra Burgundia, cujus et vellus aureum inferius defluit.
- N. 2.
n° 1451.
Al. 39.
- Sigillum Sigismundi Archiducis Austriae confirmantis Alti^{or} privilegia. Tria sunt scuta, Austriam, Carni-
liam, et Tyrolim designantia.
- N. 3.
n° 1448.
Al. 36.
- Sigillum Alberti, Archiducis Austriae Comitis Tyrolis. Subdenses in integrum restituit, qui quærebantur, se spo-
liatos à possessione Arcis Rhenaugiensis.

TAB. XVI.

1471.

39.

1451.

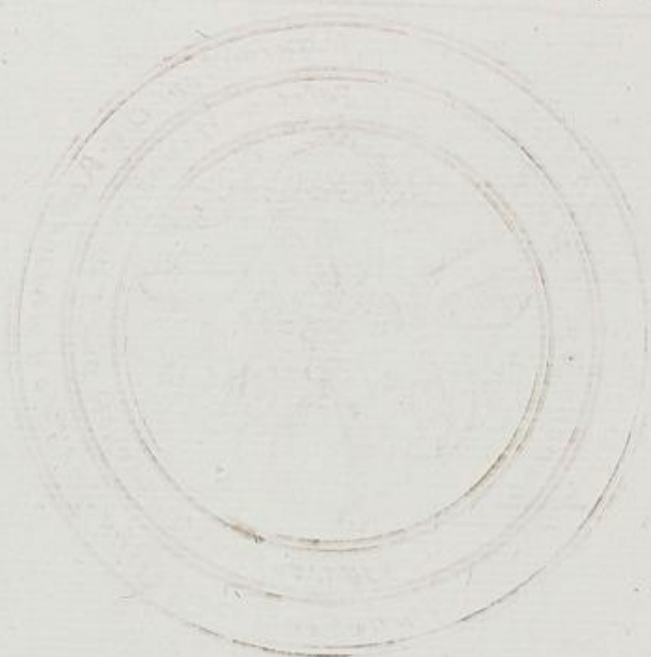
36.

1448

peccatoris confitemur
 sumum est inter
 s. Quisquam enim
 Romanum deliquit
 Austria a S. Petri
 confitemur
 Austria a S. Petri
 confitemur

TABULA

180

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

Tabula XVII.

N. 1.
a. 1530.
Al. 45.

Sigillum Caroli V. Imperatoris pro confirmatione privilegiorum Hungarorum. Jam biceps comperet Aquila in medio includens insignia Hispaniae, Siciliae, Austriae, Burgundiae etc.

N. 2.
a. 1708.
Al. 84.

Sigillum Josephi I. Imperatoris: catena aurei velletis circumtus insignia Germaniae, Bohemiae, Hispaniae, Tyrolis, Syriae, et in medio Austriae.

45.

TAB. XVII.

1.

1530.

44.

2.

1781.

confirmatio
 in partibus
 Sicilia, Arabia
 dea veri veteri
 in Hispania.

391
184

335
185

Tabula XVIII.

N. 1.
a. 1559.
A. 49.

Sigillum inter cetera pulcherrimum Ferdinandi I. Imperatoris: Dupplex aquila catena velleris aurei includitur, in cuius visceribus insigne Austriae et Hispaniae. In circulo scilicet Regnorum, Germania, Hungaria, Bohemia, Dalmatia, Croatia, Slavonia, Austria, Burgundia, Styria, Carniolia et Tyrolis.

N. 2.
a. 1566.
A. 50.

Sigillum Maximiliani II. Imperatoris, quod per omnia simile est sigillo Josephi I. iam supra extra ordinem a delineatore posito.

2.

327
1817

49.

TAB. XV III.

1.

1554.

50.

2.

1551.

Ferdinandi I.
veteris auri in
Africa et Hispania
Hungaria
Africa, Au-

is, quod per omnia
aera ordinem a

388
188

TAB. VIII

329
189

j. 113.
Al. 93.

Tabula XIX.
Sigillum Caroli VI. Imperatoris cum Signis Regno-
rum.

TAB. XIX.

1713.

X.
is cum Signis Regis